

For at sikre Overblikket og lette de arkæologiske Studier i den militærpolitiske Køkkenmødding, der paa ny er lagt paa Tingets Bord, kan man passende, idet man benytter et meget anskueliggørende Udtryk af det ærede Medlem Hr. Rode, mærke de konservative Forslag med et lille n. n. og Venstregeringens med et stort N. N., det betyder: nogenlunde neutralt. De Radikales og Socialdemokraternes Forslag kan man saa betegne med et lille og et stort n. n. n., det er en Betegnelse, der fuldstændig dækker Oppositionens Militærpolitik, og som betyder: naturligvis Nul og Nichts. Jeg har før brugt denne Betegnelse, men i en anden Sindsstemning end nu. Den Gang gjorde jeg det som det saakaldte borgerlige Samarbejdes, som Sammensmeltningens og Sammenrøringens ivrige Tilhænger. Nu gør jeg det mere som enlig Følkefjende, der er fuldstændig klar paa, at det borgerlige Badevand er inficeret og er det i langt højere Grad i Spørgsmaalet om vort Forsvar, end det i Almindelighed ses, og maaske fuldt saa meget som Oppositionens Forslag, fordi vore er mere uklare og dunkle. Den Gang troede jeg, at Venstre var noget med Rugbrød og fast Kærnefoder i; nu ser jeg, at det er lutter forædlede Landbrugsprodukter, lutter Flæsk og fint, blødt Smør.

Naar jeg ser den ærede Ordfører for Regeringen staa her og i Ord, der ligefrem bugner af Offerdyrets, vort stakkels Forsvars, Fedme, gøre sig til begejstret Talsmand for en finansiel Reduktion af Forsvarsudgifterne, om hvilken enhver Detailhandlers Regnemaskine ved, at den ikke betyder noget væsentligt i Sammenligning med alt det meget, som Staten med Sindsro spiller Statsborgernes Penge paa, naar jeg hører ham tale om den ligelige Neutralitet, som enhver Landsbyskrædder efter Krigen finder er en falmet og havareret Skønhed, der intet har paa sig, og hvis Dyd og Paa-lidelighed i afgørende Øjeblikke man gør bedst i ikke at stole paa, naar jeg hører ham tale om Venstres Forsvarsordnings militærpolitiske Effektivitet, om hvilken enhver fremmed, Danmark venligsindet, Diplomat og enhver dansk og fremmed Militær vil erklære, at den, saaledes som den er foreslaet, ikke er en Bønne værd, naar jeg endelig hører Landets Udenrigsminister besvare en tysk Rigsdagsmands militærpolitiske Indvendinger med en undskyldende Forklaring om, at vor ligelige Neutralitet iagttages, selv om Hovedstyrken af Hæren forlægges til Jylland, fordi Flaaden beholder Basis i København,

saa 'gribes jeg af' grænseløs Lede og Mismod.

Hvad burde den højtærede Udenrigsminister have svaret, hvis han havde svaret, som det sømmer sig et ærekært og frit Folks Minister? Han burde have svaret, at vi trænger ikke til det ærede Medlem Hr. Schmidts gode Raad, at vi bestemmer suverænt, hvor vi vil lægge vore Tropper, og at disses Dislokation i forskellige Landsdele intet har med Uneutralitet at gøre, navnlig ikke med en Uneutralitet, som det ærede Medlem Hr. Schmidt er beføjet til at anke over. Naar vi lægger Hovedstyrken af den danske Hær i Jylland, gør vi det, fordi vi tror dette bedst stemmede med Landets Interesser og Hensynet til Landets nationale Sikkerhed. Anden Forklaring skyldes der ikke det ærede Medlem Hr. Schmidt.

Lad mig ud over, hvad jeg allerede forleden og de første Gange, jeg havde Ordet her i Salen, har sagt, endnu have Lov til at fremsætte et Par Bemærkninger om det havarerede Subjekt, Neutraliteten, siden alle elsker det saa vildt. Et effektivt Forsvar for Neutraliteten som saadan er efter min Formening en logisk og en praktisk Modsigelse. Med Hensyn til Smaakrænkelser, der ikke i nævneværdig Grad berører vort Lands politiske Integritet og Suverænetet, er det en politisk Skønssag, om man skal indskrænke sig til diplomatisk Protest, eller om man bør søge den afvist med Magt; men til en saadan Afvisning af mindre Krænkelser behøves der ikke en kraftig og slagfærdig Felthær, end sige en Rejsning af hele Nationen til Kamp. Dette maa saa meget mere gælde Danmark, for det første fordi det med vor geografiske Beliggenhed simpelthen er umuligt at være Straalemester baade her og der, naar som helst og hvor som helst en fremmed Magt finder paa at lægge Miner i vore Farvande eller besætte en Ø eller Holm, som vi maaske er afskaaret fra at komme i Forbindelse med. Vi er ikke forpligtet til at mobilisere Brandvæsenet, hver Gang et fjerntliggende og ubetydeligt Udhus er blevet antændt. Det vilde være en daarlig Tjeneste at gøre vor nationale Sikkerhed at lade vore Soldater og Skibe som summende Bier spredes for alle Vinde, hvor som helst den mindste Smule er paa Færde. Vi er efter min Formening saa meget mindre nødsaget dertil, som det er urimeligt, at vi skulde have juridiske Forpligtelser som neutrale, naar andre ikke anerkender vore Rettigheder som neutrale. Det er neppe nogen Ulykke for os, at Haagerkonven-